

דפי יגור

יום ו', כ"ט בכסלו תשפ"ב, 3.12.2021, גיליון מס' 5013

לוי יש

חנוכיה

1.

בחירת ועדת אסיפה, ועדת תכנון, קבלה לחברות

קבלה לחברות: ערבה (שנקר) ושי אליאס. דור גרנות (בת זוג שי גורליק), אוריאל לניס (של חורחה וליאת), וגיא קינן (של דורית וצור).

בועז אוחנה: ועדת אסיפה - תודה לאמנון מאירי ולעמית שילה המסיימים קדנציה של 8 שנים (!). המועמדים לוועדה החדשה: איריס בירמן וספי בארי.

ועדת תכנון - תודה לדוד ילין שריכז בארבע השנים האחרונות את הוועדה ולחברי הוועדה המסיימים: מודי למדן, לחן בין, שני זהבי, אביהו קול, חיים גיטר, דגן שוחר.

הוועדה החדשה - מועמדת ליו"ר שני זהבי. חברים: דוד ילין, מירב גרשמן, נמרוד כפרי, מודי למדן, רן פלגי ואיה קול.

מודי למדן: תומך במועמדות של שני לוועדת תכנון ובכל שאר המועמדים. עם שני פעלתי בוועדה המסיימת והיא מביאה איתה רעיונות חדשים וטובים. ברמה הכללית, לדעתי, יגור לא התייחסה מספיק ברצינות לוועדות התכנון לדורותיהן, ובכלל - לנושא התכנון. השכונות נוספו בזו אחר זו, כמעשה טלאים, מבלי שהיה דיון כללי מקיף בנושא התכנון. אולי היה ולא דווח בהרחבה לציבור. לא זכור לי שהציבור נחשף אי פעם לתכנון כולל של הקיבוץ כולו. לוועדה שתיבחר יהיה אתגר גדול סביב המעבר לשיוך דירות. בין היתר, נצטרך להחליט עד כמה, ואם בכלל, תהיה הוועדה מעורבת בתכנון הבנייה הפרטית. נושאים כלליים אחרים שוועדת תכנון צריכה לעסוק בהם: "תכנון בר קיימא" המשלב "ריאות ירוקות ושטחים פתוחים" ולא חוסם את המרחב לדורות הבאים ותכנון ירוק סביבתי המתחשב בתנאי הסביבה. ועדת תכנון מעולם לא בדקה את הנושא של תקן ל"בנייה ירוקה" הבנויה כמדרג ומאפשרת לכל קהילה ויישוב - לבחור עד כמה גבוה הם רוצים להגיע בסטנדרט הסביבתי בדיוור. לא התקיים ביגור "תכנון צל", זאת מתוך הנחה שהדיירים ינטעו עצים. בפועל יש לנו מרחבים ציבוריים חשובים מדי. חסר ממד קהילתי בתכנון, כזה שיאפשר חיבור של השכונות ומקומות התכנסות. דרושה התייחסות מעמיקה יותר למרכז הקיבוץ. למשל, במרחב שבין העיגול ומחסן הכביסה אין מספיק ספסלים ויש ציבור גדול שמתכנס ומסתובב בשעות אחרי הצהריים ודרושים לו צירי תנועה ברגל. כשמתכננים שכונה חדשה, צריך לקחת בחשבון שדייריה החדשים, בני ארבעים נניח, יהיו יום אחד בני שמונים. בסוף הסבת דירות הרבה יותר יקרה מאשר תכנון מראש. נדרש דיון באופן התכנוני של יגור. אם תיבנה דירה מעבר לדרישה, כיצד תתחבר ליגור. אולי נידרש להזיז את מרכז הקיבוץ מערבה. צריך לעסוק בדרכים ובכבישים ביגור. אנשים לא יודעים, אבל ביגור מותר לנסוע 55 קמ"ש, השלטים המגבילים את המהירות לא חוקיים, להוציא את זה של "דרך הרכבת" המגביל ל-40 קמ"ש. יש צירים ביגור שאולי צריכים להפוך חד-סטרניים. הגבשושיות לא מתומררות כנדרש, ולא נבדקו אלטרנטיבות להאטת התנועה. נדרש דיון יסודי בנושא השימור שיוביל להכנת רשימה מלאה של אילו

מבנים ומקומות אנחנו רוצים לשמר. יש הרבה עבודה והרבה מה לעשות. בהצלחה לוועדה החדשה.

שני זהבי (מציגה את מועמדותה לריכוז הוועדה): על עצמי - מעל עשרים שנה באדריכלות. התנסיתי במספר שדות של מקצוע התכנון - מבתי פרטיים ועד בנייה רוייה, מוסדות ציבור ובתי אבות, אדריכלות נוף. יש לי ידע רחב היכול לשרת את התכנון ביגור בכל הקשור ליכולת לתת זוויות מבט שונות. כרגע אני עובדת בחברת תכנון ויזום בנייה "אשל הירדן", בה אני אחראית על מספר מתחמי דיוור בבנייה רוויה: בכרמיאל, במגדל העמק ובעוד.

אני מאמינה שהעשייה היום צריכה להיות מונחית מתוך מחשבה עשור או שניים קדימה.

תפקיד הוועדה אינו רק לתת מענה לצורכי השעה, אלא גם לקדם תהליכים תכנוניים נחוצים.

כמו כן, על הוועדה לשמש גוף ביקורת להליכי תכנון בזמן התרחשותם, על מנת לוודא איכות והתאמת התכנון לצרכים שהוגדרו בפרוגרמה.

אשאף ואשמח לשיתוף כוחות עם זרוע הבניין בקיבוץ, וכן לקחת חלק בכל הפרויקטים שהמזכירות מקדמת ועוסקת בהם. הידע התכנוני, האדריכלי והנופי חשובים כבר בשלב ראשון של כל פרויקט.

במידת הצורך, ובנושאים חשובים, יש לי רצון ויכולת להביא אנשי מקצוע נוספים שירצו בפני חברי הוועדה.

אופן העבודה של הוועדה: ראשית ארצה לרכז עם חברי הוועדה את הנושאים הדחופים ביותר לטיפול. אני מאמינה בהעלאת רעיונות וצרכים מהשטח, ואשמח לשמוע את חברי הוועדה ואת הציבור.

כל הנושאים שאפרט יידרשו, ראשית, למידה מעמיקה, ובהיבט הזה אשמח להפיפה וליווי של המרכז היוצא ושל המזכירות. תכנון עתידי ליגור, נוכח כל השינויים - הבנת הצרכים הנוכחיים והעתידיים של הקיבוץ, ומיפוי נושאים שיש לטפל בהם.

קידום הנחיות כלליות ליגור - תחום רחב הנוגע בנושאים שונים, ציבוריים ופרטיים. הנחיות מוסכמות עוזרות לשמר את הנראות והאסתטיקה של הסביבה, גם כאשר נעשים בה שינויים. הקיבוץ שלנו מתרחב, ואני מאמינה שאפשר להכיל את ההתרחבות הזו באופן שאינו פוגע במרקם הקיים. (לדוגמא: הרחבות מגורים, הצבות מחסנים, פרגולות).

ליווי המזכירות בהליכי השיוך בכל הקשור לתכנון. השבחת מאגר המגורים הקיים בשכונות המעבר באופן מבוקר.

מעורבות בפרויקטים ציבוריים המתוכננים בקיבוץ, משלב אפס.

שילוב ועדת התכנון ומסקנותיה כבר בדיונים הראשוניים.

מתן מענה למצוקת התחבורה והחניה בקיבוץ.

שימור ושיפוץ מרכז הקיבוץ.

קידום פרויקט השטח הציבורי הפתוח.

ישיבת אסיפה

2. עדכון גובה דמי קליטה (החל 22.3.2022)

ונראה שהסכום הנוכחי נמוך מידי ביחס לכך. עלויות ההתאמה של הדירות למשפחות, ברוב המקרים, עולות לקיבוץ יותר מדמי הקליטה.

שקד פונדיק: אני מייצג קבוצה שחלקה נמצאת כאן. כולנו חברי יגור. יש לנו בנות ובני זוג שירצו להצטרף ולהיקלט. השינוי הזה, שמכפיל ביום אחד את התשלום, מהיר מדי וגדול מדי. היה נכון לאפשר תקופת היערכות. אנו מבקשים מיגור לבוא לקראתנו ולאפשר לנו זמן להתארגן. חלקנו כבר מתכננים את החתונה ורואים את הילדים שיבואו בעתיד הלא רחוק. בינתיים אנחנו בדירות שלנו, לפחות לשנתיים הקרובות, וההוצאות שבועז דיבר עליהן רלוונטיות לזוגות במצב אחר.

בועז אוחנה: אפשר לפרוס את דמי הקליטה עד הקבלה לחברות. וגם, מועמדים לא משלמים מס איזון, וזה יכול להיות המקור לשלם את דמי הקליטה. מי שמתחיל את הקליטה החודש עוד ישלם על פי הנוהל הישן. (הערה: המזכירות נענתה לבקשה למעלה ומועד עדכון המס שונה מ-1.1 ל-22.3).

בועז אוחנה: עדכון גובה דמי הקליטה המפורט בחוברת השינוי (הצעת המזכירות).

בהסדר קליטה לחברות נקבע גובה דמי הקליטה בסעיפים הבאים:

סעיף 6.14: "ישא בתשלום דמי כניסה לאגודה השיתופית החקלאית קיבוץ יגור (להלן: "דמי הצטרפות") בסך 100,000 ש"ח לבית אב (50,000 ש"ח ליחיד) צמוד למדד מיום השינוי. לבתי אב הכוללים בני יגור תינתן הנחה בשיעור 50%. ההנהלה תהיה רשאית לפרוס את תשלום דמי ההצטרפות."

וסעיף 8.4: "בני הזוג שיתקבלו לחברות ישלמו דמי כניסה זהים לדמי כניסה שישולמו על ידי בני קיבוץ (25,000 ש"ח) ליחיד."

המזכירות מבקשת לבטל את ההנחה לדמי הקליטה לבני זוג של חברים ולבני זוג של בני משק ולהעמידם על 50,000 ש"ח ליחיד. הסיבות לכך: היקף השירותים, הסבסודים והתשתיות, שהקיבוץ מספק מהיום הראשון לקליטה, הוא גבוה מאוד,

ועד אחי"ג

ישיבה מיום 9.11.2021

2. מצב ענף החלב

בהשתתפות מנכ"ל יצרני החלב ליאור שמחה והסמנכ"ל עדי קפלן מארגון מגדלי הבקר. ליאור שמחה הציג את מצב ענף החלב היום וכן את התארגנות הארגון לבאות. ליאור חידד את מתן השירותים השונים שהארגון מציע לרפתנים.

1. דיווח נדל"ן - על ידי עמית שילה

בדיון הוצגו בעיות שנוצרו בעקבות ההחלטה החדשה ברמ"י המגבילה את השימוש בקרקע גם בקיבוץ שנמצא בחוזה חכירה ישן. עמית הציג את פעילות הנדל"ן המניב והפרויקטים שבדרך. המשך דיון בישיבה הבאה.

מישיבות המזכירות

ישיבה מיום 7.11.2021

1. גינוי לאלימות חבר כלפי ממלא תפקיד

הוצע מודל של עמדות לחברי קיבוץ בלבד. התקיים סיור. המיקום - בחניות הצפון מזרחיות של המגרש הגדול.

ההסכם טוב, קניית החשמל מהמחלק, הם ייקחו 10% מעל עלות החשמל (תעוזה), 20% חוזרים אלינו (ליגור). תשתיות - יציאה ממרכזית שכונת הכביש, תשתית ל-8 עמדות הטענה. בשלב א' 2-4 עמדות. כל עלויות ההתקנה והאחזקה על החברה.

עבודות התשתית כ-40,000 ש"ח.

שאלות שעלו לדיון:

1. האם המיקום נכון? רחוק ממגורים פרטיים. מצד שני, בכל מקום תידרש השקעה כספית לתשתיות.

2. האם נכון להשקיע ברכבי סידור חשמליים?

3. הנחת המוצא היא שבעתיד יהיו יותר רכבים חשמליים ביגור ולכן ידרשו יותר נקודות טעינה.

התקיים דיון. סוכם: להתקדם עם הפרויקט כפיילוט בשלב א' במגרש החנייה הכללי.

לפני כשבוע ארעה תקיפה של ממלא תפקיד ע"י חבר קיבוץ. התקיפה כללה אלימות מילולית ופיזית, כולל ניסיון לזריקת חפצים. ממלא התפקיד ניתק מגע מהחבר, כדי לצנן את האירוע.

המזכירות מגנה בתוקף כל גילוי של אלימות כלפי ממלאי תפקידים וחברים ותפעל בנחישות מול אירועים כאלה.

2. עמדות הטענה לרכב חשמלי

מוזמנים: עמיחי בשן, דוד ילן.

עמיחי מסר עדכון על התהליך שנעשה עד כה. לפני כארבעה חודשים עמיחי החל לבדוק את הנושא ויצר קשר עם החברה שהתקינה עמדות ב"חוצות יגור" (משק אנרגיה בשותפות עם סונול).

הודעת צוות השיוך

לפני מספר ימים התכנס צוות השיוך כדי לשרטט את מתווה קידום התהליך ביגור. לאחר קבלת ההחלטה העקרונית על הליכה לשיוך, עלינו לבחור באיזה חלופת שיוך אנו רוצים (חלופת האגודה או שיוך קנייני-שיר). במהלך השבועות הקרובים נפיץ חומר לציבור על שתי החלופות, כדי שהחברים יוכלו ללמוד את הנושא. כמו כן נפיץ סימולציה כלכלית על המשמעות של כל החלטה. הסימולציה תכלול הערכת תשלום לפי מודל הדירה ומעמד החבר (ותיק או חדש), כמו כן המשמעות של החלופה ברמה הכלכלית על יגור. בתחילת חודש ינואר נקיים שני מפגשי הסבר לחברים ולאחר מכן דיונים באסיפה על החלופות הקיימות ומשם נגש להצביע על בחירה בין החלופות. מעבר לכך, צוות השיוך יחל לנסח את "החלטת המעבר" לשיוך וכן גיבוש של עקרונות השיוך ו"כללי המשחק". כלומר, יצירת מערכת כללים לתקופה שבין ההחלטה על השיוך לבין יישומו בפועל. החלטה זו תכלול התייחסות לקליטה, לעזיבה, לפטירה ועוד ותבא לאישור המזכירות והאסיפה. בנוסף לכך, בגלל מורכבות התהליך, הוחלט בצוות לחפש פרויקטור שיקדם את התהליך, ירכז את עבודת הצוות ואת העבודה מול גורמי החוץ השונים (משפטיים, תכנוניים ועוד). חברים המעוניינים לפנות בשאלות או להעביר התייחסויות יכולים לעשות זאת על ידי פנייה למי מחברי הצוות או דרך הקבוצה בפייסבוק. חברי צוות לבחינת חלופות דיור שנבחרו בקלפי: אביהו קול, ניצן שביט, אריאלה וולק, מתן בניסטי, עמירם טנא, יאיר נויפלד, דפנה דורפמן, דגן שוחר, יואב שימשי. מטעם המזכירות: בועז, נעם, שושן.

בא לשכונה משוריין חדש

לקראת השלמת פרויקט שיחזור ושימור מבנה המשטרה הבריטית ביגור (הנהלת החשבונות), צוות הפרויקט (מיכאל דור, גבי קרדוש, ענת עוגן - מסלול יגור) חיפש שני דגמי רכב המאפיינים את תקופת המנדט:

א. "ברייין קרייר" - BREN "CARRER" - משוריין בריטי ששרת את האימפריה הבריטית בארץ ישראל ובעיקר בזירות השונות במלחמת העולם השנייה (ב"שבת השחורה" (29.6.1946) הטנקים שפרצו ליגור הם המשורינים "ברייין קרייר").
ב. "טנדר פורד" ששימש את המשמר הרכוב של יחידות הנותרים בשנות השלושים והארבעים.

את טנדר הפורד אנחנו עדיין מחפשים. ערכם של הרכבים בהוספת ממד נוסף לתייעוד תקופת שלטון המנדט הבריטי בארץ ישראל בשנות ה-30 וה-40 של המאה הקודמת, ולכן הוצב המשוריין בסמוך למבנה המשטרה ביגור שהוקמה בשנת 1932. במשוריין ייעשו שיפוצים חיצוניים. עד השלמתם אסור לעלות על המשוריין.

המשוריין נמצא בעזרת ידיד ותיק מיקנעם המושבה, בעל אוסף כלים ורכבים ישנים מאותה תקופה.

האלוויין - מסורת חדשה ביגור: חג ליל כל הקדושים (האלוויין) צוין בתחילת החודש על ידי כ-8 משפחות ביגור, שקישטו את הבתים בקישוטים ברוח החג. הילדים התחפשו ועברו בין הבתים, שאלו: "ממתק או ברדק?" (trick or treat) וקיבלו ממתקים.

שמחה והתנסות וחיזקנו את תחושת המסוגלות שלו. זה לא פוגע בזהות הישראלית והיהודית, אלא רק מחזק את הפלורליזם והפתיחות.

ליטל ברקן: הילדים הכי התלהבו מהביקורים בבתים של ילדים אחרים, אמרו שהיו נהנים באותה מידה אם היו מחלקים משהו שאינו ממתק. וגם לנו המבוגרים היתה הזדמנות להתחפש ולפגוש ילדים של אחרים, שפחות מכירים.

בן קול: מזה כמה שנים שאינה ואני מדברים על זה, והשנה החלטנו לנסות. השנה במיוחד, לרגל ביטול חגיגות הפורים, הרבה משפחות בארץ חיפשו תחליף, אפילו המציאו שם "ליל כל השכנים" (אבל זה נודע לנו אחר כך). פרסמנו פוסט בפייסבוק ומשפחות הצטרפו. למה? איתי שלנו (או טו טו בן 5) אוהב להתחפש ונהנה מסרטים מפחידים, חשבנו שיהיה לו כיף. אז למה לא? זה שזה "לא יהודי ולא ישראלי ולא שלנו" לא מפריע, מבחינתי, זה עוד יום של שמחה למשפחה, כמו יום המשפחה וחג האהבה. עכשיו זה גם שלנו! נשמח אם משפחות נוספות יצטרפו בשנים הבאות.

חני אבן רשף: בני תיארו (7 וחצי) ביקש ממני שנעשה האלוויין מגניב כמו שעושים בנטפליקס. כשהילד שלי מבקש אני מנסה להיענות. הרווחנו

תודעת נהיגה חברתית דורון גרודמן

לאחרונה אירעה תאונה עצמית של רכב תפעולי בתחומי הקיבוץ, שכתוצאה ממנה נגרמה פציעה. התאונה התרחשה כתוצאה משרשרת של אירועים עוקבים אשר העיקריים בהם - חוסר אחריות ונהיגה בקלות ראש. תודעת נהיגה בטוחה נובעת מתוך גישה חברתית של הנהג לשמירת חוקי הנהיגה, בה הוא מתייחס לאנשים ולחברה שסביבו.

בחודשים האחרונים מתבצעות פעולות של הדרכות, סימון כבישים, חסימת מעברים ובדיקת רכבים תפעוליים. פעולות אלה נועדו לקדם תפיסה תרבותית ויחס ברור לבטיחות בדרכים. הן באות להעביר ולקבע חובה נורמטיבית של שמירה על החוק כהתנהגות מקובלת המתבצעת בפועל. אנחנו רואים בתופעה בה הורים מעבירים לילדיהם את כלי הרכב, מבלי שעברו הדרכה ומבלי שקיבלו היתר נהיגה, (המאפשר להם כיסוי ביטוחי) פעולה לא נורמטיבית המסכנת את הנהגים, ויותר מכך, היא מסכנת את משתמשי הדרך האחרים.

אקלים בטיחותי נוצר באמצעות עשייה של בטיחות במרחב החברתי, שקודם בחשיבותו לכל שיקול אחר. כבעלי עניין, על כולנו מוטלת האחריות למלא את תפקידנו בקידום הבטיחות בדרכים, תוך שיתוף פעולה ועזרה לאחרים למלא את תפקידם בהצלחה.

חנוכה תשפ"ב

"חנוכה לדורותיו": בסימן 100 ליגור

השנה היה לי חשוב שטקס חנוכה יצור חיבור בין דורי ושתהיה בו השתתפות של כל שכבות הגיל בקהילתנו, בהשראת חגיגות המאה ההולכות וקרבות. כל נר בחנוכה ציין דור, וביחד ראינו והרגשנו, כמה אנחנו יחד כקהילה - אור גדול!

בכל הדלקת נר היתה נציגות של שכבת גיל על הבמה, אם זה בריקוד, שיר או קטע דרמה.

נר 1 - גיל הרך / נר 2 - גילאי אי-וי / נר 3 - גילאי זי-י"ב / נר 4 - חיילים וסטודנטים / נר 5 - משפחות צעירות / נר 6 - "50 זה ה-30 החדש" נר 7 - גמלאי "מועדון שלישי בערבי". נר 8 ואחרון - אסתר גולדברגר אשר סגרה את הטקס בסרטון מרגש ביותר בו היא בירכה את יגור ואת עצמה לרגל חגיגות המאה!

לסיום חולקו סופגניות ומטבעות שוקולד, והכיבוד הותאם גם לאלרגניים וטבעונים.

עוד מחכה לנו פעילות סביבוניים מהנה ומופלאה לכל המשפחה.

תודות:

צוות חנוכה - שעמל וחשב כיצד יראה הערב. **יאנה** המופלאה שניצחה על הערב, **ארבל בן יעקוב**, **נטשה גורליק שור**, **דנה אמזלג אגמון**, **אמוץ אשר**, **יפעת זעירא**, **מיטל נויפלד**, **קרן אוחנה**.

דותן רוזיאו על סידור הבמה כמו תמיד!!! **נבו וצוות חדר האוכל**. **ליטל ברקן** - שירה. **יובל זך** - הגברה תאורה עם **יוליה איריס**.

אייל שמשי - סרטון המכבים. **יהלי שגיב אילון** - סרטון מרוץ הלפיד. **ירדן ברגר** שהכינה לנו סופגניות טבעוניות.

תודה **לאיריס בירמן** במציאת פנסים לריקוד. **לכל המשתתפים והמשתתפות הנפלאים והנפלאות.**

עינב רוזיאו

מרוץ הלפיד 2021 - מאנדרטת יחיעם ליגור

ברכת חנוכה

מרוץ הלפיד ה-27 משיירת יחיעם לראש הנקרה / היה כיף בכמות אדירה. התחלנו בטקס על גיבורי השיירת / שסיפוריהם גורמים לנו לשאוף לסיירת. נעלנו נעליים והתחלנו לרוץ, ביום הראשון 14 ק"מ ללא כל תירוץ. הגענו לראש הנקרה ונבו העמיד אחלה של ארוחה / דאג שאף בטן לא תישאר רעבה. אחרי תקרית הפק"ל והקורקינט הלכנו לישון / וקמנו אחרי שעת שינה אחת עם אור ראשון. ביום השני כולנו באוטובוס נורקנו / מזל שהבאנו כמה עוזים (רצי משפחת עוז) ו"ורדיים" (כנ"ל) שבשבילנו רצו.

אנחנו רוצים לברך ולהודות בכמה נרות. נר ראשון - לבריאות, אחרי שנתיים משוגעות וממש לא שגרתיות, נר שני - לביטחון, תודה לכל החיילים והחיילות, אנשי המשטרה והביטחון המסכנים את חייהם כדי שכולנו נוכל לישון בשקט. שלישי - לאחווה, שנמשיך לתמוך זה בזו ולחיות יום את חיינו הקיבוציים. רביעי - למשפחה ולקהילה, שנזכור את ערכה של המשפחה, שלא נלך תמיד יש לאן לחזור. חמישי - לחגים, שנמשיך לחגוג ביחד ונזכור להרים ולהודות לכל העוסקים במלאכה. שישי - לאהבת חינוך, כדי שנזכור שכולנו בני אדם וצריך לנהוג בסבלנות ובאהבה. שביעי - לנוער יגור - שעובד, יוזם, משקיע, מנקה את בית הקברות ומחזיק את הקיבוץ צעיר ורענן. שמיני - לזכר הבלוקונים הישנים שלא נרצה לשכוח. ונר אחרון, השמש - להתחלות חדשות, שנלמד לאזן בין הישן לחדש ונצמד ביחד לעתיד טוב יותר.

(קראו במסיבת חנוכה: נגה שגיא, יובל גרטמן)

מרוץ הלפיד ה-27 התקיים השבוע בהצלחה מרובה.

80 נערים מכיתות זי"ב יצאו לכבוש את הארץ, מאנדרטת יחיעם עד יגור.

התחלנו את המרוץ בטקס המסורתי באנדרטת יחיעם, שהוקמה לזכר 70 חללים שנפלו בקרבות שהתרחשו במלחמת העצמאות. ציינו את הלחימה שהתקיימה בסביבה, סיפרנו את סיפור שיירת אספקה שהותקפה בפורים 1948. הזכרנו גם את צבי לסר ז"ל, חבר יגור שלחם אף הוא בקרבות באזור ונהרג לאחר מכן ליד חולתה.

ומשם פתחנו בריצה - מזג אוויר מושלם ליווה אותנו לאורך כל הדרך ממש בהזמנה, נופים מדהימים ושקיעה מרהיבה בעת הריצה לאורך הטיילת עד ראש הנקרה באור אחרון, שסיפקו אחלה תמונות לצלמים. את הלילה העברנו בקיבוץ ראש הנקרה, לא ממש בשינה אבל מה זה חשוב...

למחרת השכמנו ויצאנו בריצה לדרך הביתה. נערי זי"ח' הצטרפו גם הם וביחד נכנסנו כולנו דרך השדות בחבורה מרשימה המונה עשרות רצים.

למי תודה - לעמוס עוז על הארגון וההפקה, **לחיים גיטר** שמצטרף אלינו בכל שנה ומתפקד כאיש אבטחה/חובש/נוהג ברכב חילוץ (רק תגידו הוא יהיה מה שנחוץ). **לנבו גולדשטיין** שלא נח עד שהוכן ההמבורגר האחרון. למלווי הריצה עפ"י סדר הגעתם - **ינון ורדי, עפר זוארץ, שפי עוז, עודד עוז, עידי גרשמן, גל שגיא ואפרת יובל** - המכבדים אותנו בריצה כמעט כל שנה ועוד היד נטויה. **ליהלי איילון** האלופה על המורל הגבוה, צילום ועריכת סרט המרוץ. למדריכי הנוער העושים מלאכתם לילות וימים - **גל יובל, תבל חובב, רועי הורביץ, שני בלחסן, דולב לוי**. וכמובן - **לנערים ולנערות הנפלאים!**

ובנימה אישית - מרגש ממש, כל פעם מחדש, ללוות את המפעל המדהים הזה המתקיים כבר 27 פעמים, ונראה שיהיה כאן לעוד הרבה שנים!

ארנה זוארץ

בשנה אחרת סיכמה את טקס הדלקת הנרות באופן הבא:
הדלקנו בחנוכייה את כל הנרות / שמונה נרות ושָׁמֵשׁ / עכשיו
המנורה ותשעת האורות / מאירים את הלב מחדש. / מתקופת
המכבים התפילה עוד נישאת / במילים ותפילות של תקווה /
שהעולם יהיה באמת-באמת / מקום של שלום ואחוה.
הנוסח מאוד כללי, אוניברסאלי. המרכיבים המקומיים יגורים
או אלה הקשורים לאקטואליה בארץ מן הסתם הופיעו בקטעים
אחרים, במהלך אותו החג.

טקסט יוצא דופן, אולי, שכתבה היה קיצור סיפור החג בחרוזים,
אביא קטע קצר, הדברים נכתבו לא מזמן, ב-2013, ונראה שנכתבו
לאחד מאירועי הילדים.

להלן סיום הקריאה: המכבים נלחמו ביוונים בגבורה / ולבסוף
הגיעו לירושלים וניצחו בסערה / נכנסו לבית המקדש ומצאו
להפתעתם / פֶּאֶחַת הפינות - פך שמן קטן. / האור שְׁדַלֵּק אז
בחודש כסלו / הָאֵיר וחיים ושימח כל לב / ולכבוד אותו נֶס
והמנורה שְׁדַלְקָה / אנו חוגגים כל שנה את חג החנוכה.

מי שהרבה לכתוב סביב חגים, בכלל זה חנוכה, בהקשר הסטורי
וספרותי, אבל גם בהקשר הגיאוגרפיה הארץ ישראלית, עונות
השנה והטבע ביגור, היה חזי כ"א. חזי הביא עושר גדול של מקורות
ותובנות ביחס לחג, ורשימותיו היו מבוססות על בקיאות גדולה
במקורות היהודיים והאקדמיים. הכתיבה אישית, אסוציאטיבית
ומפותלת, אבל אפשר לזהות דרכה גם אמירות אקטואליות
וערכיות. אחד הדברים שהטרידו את חזי היה ערבוב וטשטוש
הזהות היהודית בתרבויות אחרות, בעבר ובהווה.

למשל בקטע הבא: "אילולי הספרים החיצוניים, היינו זוכרים את
גרסת חז"ל ביחס לנס פך השמן ולא את גבורת המכבים, זאת
כיוון שחכמנו רצו בעיקר ללמדנו מוסר ולקח עמידה בגזירות
שמד, לא רק בהקשר רדיפות יהודים בספרד ובאשכנז אלא גם
ביחס לפיתויים היפים והמסקרנים, פולחן העץ הרענן והאשוח
המקושט, 'פפה ניקולס' שבא עם השלג, מראות ציורי הפסיון

כנראה שלא הרבה נכתב ביגור סביב חנוכה. יהודה שרת, לדוגמה,
יצר לפסח, לט"ו בשבט, לט"ו באב, אולי לחגים נוספים, לחנוכה
פחות. ברשימה קודמת הבאתי שיר שהושר ביגור לפני שנים רבות
ואולי "גוייר" ותורגם על ידו מגרמנית. "נֶר זְהוּב כוֹתֶרֶת / לְהַב
זֵיו פְּלֹאוֹת, / מְעַבֵּר מִזְפָּרֶת, אוֹת הוּא לְבָאוֹת! שָׁחַר עוֹד יִבְקִיעַ /
וְנִמּוֹג הַשְּׁחוֹר; / נֶר קֶטָן יִבְעֵ / שִׁיחַ אוֹר.

באחת מרשימותיו מצטט חזי כ"ץ ז"ל ממסכת שכתב יהודה
לחנוכה, וכנראה לא נשתמרה. המנגינה זכורה לילדי יגור
"הוותיקים"

ישראל: עם יוון כבש ארצנו / את עולו ישים עלינו. את שפתינו
מפינו יכרית / והמתיוונים יתנו לו יד.

המתיוונים: למה תבכו? למה שחה קומתכם / בואו אלינו, אל
יווני הוא אלוהינו. בצילו נחסה, בצל יוון נחסה.
מתתיהו: אני מתתיהו החשמונאי. באתי אליכם מכפר מודיעין.
הרי יהודה גדלוני מאז. לא אמכור חירותי לעגל הפז. בוא אלי
למרד אקרא, לימיננו חמשת בני! אנחנו המעט, אנחנו המעט,
נקרא למרד נפרוק העול! (מתוך "חג האורים לדורות" חזי כ"ץ).

עידית ז"ל, בצד השירים היפים הרבים, תרמה דברי קישור
למסכתות החגים. ב-1991 כתבה על נרות החנוכה: "נר ראשון
הוא אור המכבים / לכבוד עמידת מעטים מול רבים / לכבוד
הניסים, ועל כל הגבורות / לכבוד השלהבת ואש המדורות. נר שני
היה נר הראשונים, ואחר כך לפי הסדר, אור ילדינו, אור העולים,
אור היצירה, אור הבית, חירות האדם ואור השלום."

הנר האהוב עלי הוא הנר השישי: "נר שישי הוא אורו של הבית
/ על חן המקום שבנו הכפיים / לכבוד שייכות וקרבת לבבות /
ושבת גם יחד בניס ואבות / זה אור הלוקח אותך ואותי / ביחד
אל תוך מעגל אמיתי"

המשפט האחרון עובר מ"אנחנו" ל"אני ואתה". הוא נוגע ברגע
הכי מיוחד של ביחד המשפחתי או הקיבוצי לאור נרות חג, גם
גורם לי ממש להיזכר בעידית, שהיתה כל כך מחוברת גם ליגור
וגם לעצמה.

לילדינו **הרקדן מר סביבון**

על קריה שפתע קמה.
אי-שם במדבר-ציה
להליל דולקת שמה
כמו פה, חנכיה.

ועתה - סוכב-גומר הוא -
קפיצה לה גדולה,
כמותה לא תשער,
חיש אקפץ לי לגולה.

לאחים ששם נשאר,
ואין אור להם ונר,
כל אשר עיני כאן תרו
אספר ואתאר.

ולשם אתי אביאה
אור כביר בזה הליל,
שאל כל פנה יגיה:
אור מארץ-ישקאל!

מקפץ הוא - עזבנו
לא תדע אי ואיפה;
רק עוד מרחוק שמענו:
נס גדול היה פה!

בא אלינו חג שמח,
רב-אורה ורב-ששון,
והביא אתו אורח:
כמו פה, חנכיה.

"ערב טוב!" - זה מדבר הוא
וסוכב חיש על רגלו -
כי הביטו! מה תאמרו?
רגל רק אחת יש-לו!

ואינו, חס וחלילה,
בעל-מום מסכן, חגר.
לא! רוקד הוא - חילה, גילה!
ראש רואהו מסתחרר.

ועם זאת עוד מספר הוא
כל אשר ראה מזמן
לה רקד, נתר, כרכר הוא
מבאר-שבע ועד דן.

על בצות-קדחת שח הוא
שהיו לשדות-דגן,
על מדבר - נהפך לאחו:
על חולות - היו לגן.

המרהיבים והיצירות המוסיקליות המפעימות את החלונות הראווה עם פריטי חג המולד, בתפוצות העולם ואפילו בעירנו חיפה! (הערות לחג האורים). אולי אני טועה, אבל אפשר לראות כאן לא רק את ההתנגדות הגדולה של חזי להשפעות הזרות, אלא גם את המשיכה הגדולה שלו אליהן, וכנראה לכל ביטוי של רוח האדם בתרבות ובאומנות. עדות לכך היא אהבתו וגאוותו ביצירות הקלאסיות שנכתבו והולחנו על ידי גיאורג פרידריך הנדל, סביב אירועי הסטוריה יהודית בכלל זה האורטוריה "יהודה המכבי", ויצירות אחרות.

חזי גם שם לב לתהליך ההתאבנות (נניח) של קאנון החג, ולאוסף שירים ישנים שלא התחדש, "חג החנוכה ושירי החנוכה התחדשו בילדותנו בארץ הזאת, בהדליקנו את הנרות ובשירנו את מיטב שירי המשוררים והמלחינים בימי היישוב טרם קום המדינה, שירים אשר משום מה לא נוספו ולא נתחדשו". (מתוך "דברים על מזמור החנוכה - מעוז צור").

אחד הקטעים היפים שנכתבו ביגור לחנוכה, כביכול שיר ילדים, ולמעשה כתיבה כתיבה אישית ואקטואלית מאוד הוא "מר סביבון" פרי עטו של א.ש. הוא אהרון שלם, משנת 1945, עורך היומן דאז.

נטע חכמוביץ העירה ביחס לשיר: "הימים - טרם פרוץ המדינה - ימי מלחמת העולם השנייה, וביומני יגור מופיעים ביטויים לא מעטים על המתרחש באירופה. באותו יומן של ערב חנוכה כותב חבר: "כבימים ההם בזמן הזה. גם אז כלתה הרעה לקיומנו האנושי והתרבותי בין העמים... מעטים נגד רבים עמדנו קבל עולם עויין... ובכל זאת קמה תשועה ברגע האחרון..."

תודה גדולה לנטע מהארכיון על העזרה באיסוף החומר

"שבוע המורשת" בארץ וביגור

ענת עובן

המועצה לשימור אתרים, בשיתוף משרד ירושלים ומורשת, קיימו שבוע חגיגה בחנוכה - שבוע מורשת. גם אנחנו השתתפנו.

הפרוייקט קיבל פרסום ארצי בכל המדיות ועבורנו זו הזדמנות לחשיפה נוספת.

בנוסף לסיורי הקבוצות במהלך השבוע והמשפחות ב"שבת ישראלית" (בחינם בסליק בשישי ובשבת), הופקו אירועים נוספים המיוחדים לשבוע זה.

הפעילויות שהצליחו יחזרו גם באירועים וחגים בעתיד.

"פגישה מסתורית בקרון" - סיור תיאטרלי עם שחקנית בהרפתקה בקרון רכבת העמק המנדטורית.

"בעין קצת אחרת" - סדנת צילום של עין הבוחנת זוויות מיוחדות בצילום מבנים ואתרי שימור ומורשת ביגור. כולל כניסה ל"סליק". עם אבשלום דיין.

בשבת הקרובה, 4.12.21, בשעה 11:00: **"כאן היה הבית"** - מפגש עם הסופרת יונה ספר על ילדות מאושרת בלינה המשותפת בקיבוץ טרום מדינה, מטובל בשירים עם ענת ואלכס. במרכז המבקרים "יגור זה סיפור" כולל סיור מקדים המחיר: 30 ש"ח.

ביום ראשון 5.12.21, בשעה 12:00: **"הייתי ילד בן 8 בשבת השחורה"** - כשהבריטים גילו את הסליק הגדול של ההגנה עם אמיתי אגמון. ביקור בתוך הסליק. מותאם גם למשפחה. הכרטיס: 15 ש"ח.

בשישי 3.12.21 ב-12:00 יתקיים כמדי שנה טקס באנדרטת מקס מאיר בינט, אחרי הגשר לכפר חסידים, בכניסה לשביל הקישון, מאיר (מקס) בינט. בינט היה איש מודיעין ישראלי שפעל ונתפס במצרים בעקבות נפילת רשת החבלה ב"עסק הביש". בינט חי בכפר חסידים כשנה, ולכן המועצה נתנה את המקום לאנדרטה שיצר יובל לופי מגינוסר. ענת עובן ואלכס ישירו.

מתום מלחמת השחרור ניהלו הערבים מערכה דיפלומטית נגד מדינת ישראל. הם הציעו ברוחב לב לקיים את החלטת האום על מדינת שלוש המטליות שאינה בת קיום, והעובדה היא שלדרישה הזאת לא היה הד.

משנת 1949 היה ברור שיבוא "הסיבוב השני", כמו באיגרוף. מדינות ערב והפלסטינים אינם משלימים עם קיומה של מדינת ישראל. ישראל עוברת שתי מלחמות - אחת ב-1956 ואחת בשנת 1967. המנהיגות הערבית לא חיפשה שלום, ואֵלה שהשתמשו ברטוריקה של שלום היו מיעוט מבוטל.

אני מדלג על מלחמת ששת הימים, על מלחמת ההתשה ומלחמת יום הכיפורים, ומגיע להסכמי אוסלו. ועכשיו אני עובר להיות אזרח שקט ושלו המגדל כבשים בא"י פארו הירוקים. שמעתי שאנחנו, אזרחי א"י פארו, מתחרים בכדורגל נגד מדינת ישראל, אז התחלתי להתעניין מה זה מדינת ישראל. ועכשיו, נוסף לכך שאני גוי מא"י פארו אני חוטא חטא גדול ומעוות את ההיסטוריה ומניח שרביץ לא נרצח. תהליך אוסלו נמשך וגוש המרכז שמאלי שהביא את הסכמי אוסלו ממשיך להיות הגוף שמנהל את המדינה, ואז מה קורה?

הטרור של הפת"ח בראשות יאסר ערפאת ממשיך לחבל במאמצי השלום של ממשלת ישראל. ערפאת יודע שהוא מחבל בתהליך השלום, אבל זאת לא תאונה או חוסר הבנה. הוא אינו רוצה את מה שהסכם אוסלו נותן לו והוא גם אינו מסוגל לשכנע את עמו שהסכם אוסלו הוא הפיתרון לערביי פלסטין. ואני, שם בא"י פארו, אומר לעצמי שזה חייב להתפוצץ, כי מי שמנהל את מלחמת המתאבדים הזאת וקורא למיליון שאהידים לעלות לירושלים כדי להחזירה למוסלמים, אולי הוא פטריוט גדול אך אינו מחפש שלום.

אני חוזר לישראל מא"י פארו. אני יודע שרבים מידידי ינסו לכמת את האשמה - מי אשם יותר בתפנית הפוליטית של הציבור. אני אומר שזה תהליך ברור ומובהק מאז מלחמת 1948.

מבט לעתיד: אנחנו ניצבים מול כל כך הרבה איומים ותקוות, שרק טמבל יעז להתנבא מה צופן לנו העתיד. אבל דבר אחד נראה לי ברור: מדינות ערב המפיקות נפט הבינו שבעוד עשרים או שלושים שנים לא יהיה שוק לנפט, ועל כן הבינו שצריך לשנות כיוון, עם ישראל או בלי ישראל.

עשרים ושש שנים אחרי רצח יצחק רבין, ראש ממשלת ישראל, אני יושב וחושב. אינני יכול לסלק את המחשבות הלא שיגרתיים הפולשות לתודעתי כשאלות נוקבות ותוקפות את דעותי הסדורות. השאלה הנוקבת היא מה יהיה עם השלום? האם החזון של מדינה יהודית המתקיימת ביחסי שלום עם מדינה פלשתינית במרחב ערבי מוסלמי הוא בן קיימא, או שהחזון הזה נרצח?

לפני שנים אחדות פרסם יועז הנדל ספר שאפשר לסכם אותו בשני משפטים: ההתישבות של חצי מיליון יהודים ביו"ש היא עובדה שאינה ניתנת לשינוי, והיא הקובעת את המציאות הפוליטית והדמוגרפית של ארץ ישראל בעתיד. החזון של שתי מדינות לשני עמים אינו אפשרי יותר. אני חושב שהפיתרון של מדינה אחת לשני העמים הוא מתכון לאסון, אבל ברור לי היום שגם הפיתרון של שתי מדינות לשני עמים אינו אפשרי (ולא אסביר למה).

שנים רבות אנחנו מצטטים את אמירתו של אבא אבן, שאמר שלא הייתה אפילו הזדמנות אחת למגעים על שלום איתנו שהערבים לא החמיצו. זה נשמע חכם ומצדיק את המצב הבלתי פתיר בו אנו נמצאים. אני כופר בדעה הזאת ואנסה להסביר:

ביום 29 בנובמבר בשנת 1947 החליטה עצרת האו"ם בלייק סקס על חלוקת פלשתינה (א"י) לחמש או שש מדינות לשני עמים ועוד משהו בין-לאומי (אני מציע לקורא לראות את מפת החלוקה בוויקיפדיה). המפה הזאת מצטיירת תמיד בדמיוני כחבל כביסה ועליו תלויים לייבוש שלושה סמרטוטים קטנים שהם חתיכות ארץ ישראל: קצת גליל, קצת שפלה ועוד קצת פה ושם. שלוש מטליות קטנות המתחברות בפינות מחודדות של המפיות ל"מדינת היהודים", שעל שכמותה לא חלמנו. זו הייתה תכנית למדינת מטליות, שאין לה שום אפשרות של קיום. למדינת המטליות הזאת היו שתי ברירות: או שהערבים ינפנו אותנו לים ויחסלו את החלום הציוני, והם אכן היו בטוחים שזה מה שיקרה בקלי קלות, או שהיהודים ילחמו על קיומם הפיזי, והקריקטורה המדינית של שלוש מטליות מתנפנות תימחק ותיזרק לסל האשפה של ההיסטוריה. אנחנו ניצחנו במלחמת השחרור ואין צורך להתנצל. בשבילנו זאת הייתה מלחמת קיום בלי מרכאות כפולות.

אנא טיפ

לזרית ואיל שריז
ולכל בני המשפחה
להזרית הנכבד ארם
בן לאמיר ויטל

יעקב כרמי - לזכרו

יעקב נולד בקיבוץ חפציבה ב-18 באפריל 1940.

בן לאסתר ובן ציון כרמי, שעלו מבלרוסיה, אח קטן לאסף ואח גדול לאילנה.

יעקב היה ילד חכם, שקט, ביישן ושקדן, וכבר מגיל צעיר החל ללמוד לנגן בכינור שעם הזמן הפך לחלק חשוב מחייו.

יעקב שירת בחיל האוויר ביחידת תובלה, ולאחר מכן חזר לקיבוץ חפציבה ועבד במדגה.

את שנת שירותו העביר בקיבוץ אייל, שם עזר בהתבססות היישוב ועבד במרעה צאן.

בגיל 32, כשעבד בחברת מקורות ועסק בקידוח מים, יצא לנופש רווקים, שם פגש את אישתו לימים ואם ילדיו, מרים. הם נישאו, הקימו בית ונטעו את שורשיהם ביגור.

ליעקב ומרים ארבעה ילדים: עופר, חן, אור וסתיו, אשר גדלו וחונכו ביגור.

יעקב עזב את חפציבה והשתלב במספר ענפים, ביניהם: בפאלחה, בסידור עבודה, בניהול האולפן ולאחר מכן בתריסיה. כשהמפעל נסגר עבר יעקב לתת שירות אישי ואדיב לחברי הקיבוץ כאיש תחזוקה.

יעקב אהב מוזיקה, שהייתה חלק בלתי נפרד מחייו. הוא נהג לשיר במקלה בחיפה והיה חבר אהוב וקרוב לחבריו. יחד עם זאת, המשיך להתאמן ולנגן בכינור אשר אהב.

יעקב היה אח אהוב, בעל, אבא למופת וסבא מסור, אשר הקדיש זמן רב למשפחתו ובילה רבות עם נכדיו. תמיד שמר על קשר עם חבריו וליכד את משפחתו.

יעקב היה אדם אדיב, נעים הליכות ונכון לעזור לכל אדם ולתרום בכל דרך.

בשנותיו האחרונות בעקבות מספר משברים הרגיש לא טוב, מחלה אשר גרמה לו צער רב ואשר ממנה לא הצליח להתאושש.

השאר אחריו אשה, ארבעה ילדים וחמישה נכדים: אלעד, רומי, אמיר, גל ומאי.

נזכור אותו תמיד בליבנו.

אוהבים ומתגעגעים מאוד המשפחה.

יהי זכרך ברוך.

משהו חדש וטוב

"באלאנס", במקום - "קפה בנועם", מקום חדש לקפה, למוסיקה, לשמחה ולאווירה.

"תתחדשו" לליטל ויותם ברקן שפתחו, בעשר אצבעות ממש, פינה קסומה למי שרוצה להיפגש, לשוחח, לשתות או לאכול משהו, לשמוע וללמוד מוסיקה, ולהתחבר.

אחרי כמה שנים בהן עמד המקום שומם, וכמה משקיעים ומתעניינים שנבהלו מגודל ההשקעה שנדרשה לשיקום המקום, הגיע יותם, בנה הכול בעשר אצבעות, מחומרים ממוחזרים, עם ציוד שנתרם ממקומות שונים מיגור, ועזרה מחברים ועסקים שכנים, והעמיד פינת חמד על הרגליים. לא הכול גמור, מלוקק ומשוייף, אבל כבר יש דק נרחב ומרווח ותפריט מגוון ומגרה (בעיקר בסופ"ש), ישנה במה להופעות קטנות ולאירועים, חדר עבודה והקלטות לליטל, המקבלת תלמידים ומוסיקאים ללימוד שירה ומוסיקה באופן סדיר מאז האחד באוגוסט, אולפן הקלטות בהתארגנות, והרבה התלהבות וחזון.

במרכז יעמדו המוסיקה והשמחה והיצירה והחיבור בין האנשים. הקפה והאוכל והכרמל והטבע יעטפו ויוסיפו. החללים הפנימיים והחיצוניים מתאימים לימי הולדת, להופעות אינטימיות, לסדנאות, לימי גיבוש, לאירועים פרטיים ועסקיים, וכמובן מקום לחברי יגור להיפגש, המחירים לגמרי בגובה העיניים.

לעומת מקומות מפגש אחרים בסביבה, "באלאנס" פתוח במיוחד בסופי השבוע ובשבתות. הציבור מוזמן.

שעות פתיחה: כל בוקר 9:30 - 13:30 ובסופי שבוע.

למה "באלאנס"?

ליטל: בדרגון המקצועי של המוזיקה הכוונה היא כיוון והכנה של הכלים לפני הופעה או הקלטה לעוצמה הרצויה, כדי להשיג איזון וסנכרון ביניהם.

בשבילנו "באלאנס" זה האיזון בין כף לעבודה, היכולות והכשרונות של יותם המשלימות בדיוק את שלי, שהכול הרמוני ומכוון כמו שצריך, אבל בידי אדם ולא מכונות. הטאצ' האישי עושה את ההבדל.

מתוך התפריט הזמני (נבחרו המנות עם השמות המיוחדים)

"מתגלגל" - מנת הבית מאפה טוסט בפיתה דרוזית

"מתגלגל הר הכרמל" - גבינות, פסטו בצל ירוק

"מתגלגל שביל היערנים" - שום, שמיר, פטריות, חציל קלוי, גבינה צהובה

"מתגלגל שביל הדרוזים" - לבנה, זעתר שמן זית

"מתגלגל על הלשון" - שוקולד "נוטלה" ופירות

וגם: סמבוסק, שייקים, פרוזן יגורט, מנה טבעונית, מבחר בירות יינות, ומשקאות חריפים.

